

HABES LECTOR BENIGNE ELEGAN.

tissimam regiae solis descriptionē, ex secundo Ouid.

Metamor. quam identidē perleges, quoti
es Dureri praecepta tædii ali-
quid tibi attulerint.

Regia solis erat sublimibus alta columnis,
Clara micante auro, flammâsq; imitante Pyropo,
Cuius ebur nitidum fastigia summa tegebat,
Argenti bifores radiabant lumine valvæ.

Materiam superabat opus. nam Mulciher illic
Aequora cælarat, medias cingentia terras,
Terrarumque orbem, cælumque, quod imminet orbi.
Cæruleos habet vnda deos, tritona canorum,
Prothea& ambiguum, balarumq; prementem
Aegæona suis immania terga lacertis,
Doridâq; ut natas, quarum pars nare videtur,
Pars in mole sedens virides ficare capillos,
Pisces vehi quædam, facies non omnibus una est,
Nec diuersa tamen, qualem decet esse sororum.
Terra viros, vrbesque gerit, sylvasq; ferâq;
Fluminâq; & nymphas, & cætera numina ruris.
Hæc super imposita est cæli fulgentis imago,
Signâq; sex foribus dextris, totidemq; sinistris
Quo simul accliuo Clymeneia limite proles
Venit, & intrauit dubitati tecta parentis,
Protinus ad patrios sua fert vestigia vultus,
Consistitque procul (neq; enim propiora ferebat
Lumina) purpurea velatus veste sedebat
In folio Phœbus clavis lucente smaragdis.
A dextra, læuâq; dies, & mensis, & annus,
Seculâq; & positæ spatiis æqualibus horæ.
Vêr& nouum stabat cinctum florente corona,
Stabat nuda æstas, & spicea ferta gerebat.
Stabat & autumnus calcatis sordibus vuis.
Et glacialis hyems canos hirsuta capillos.